

til tider har haft min skepsis, men jeg mener også, at det er farligt at stå udenfor. Jeg mener, det er utrolig vigtigt, i og med at Grønland er en del af Danmark, det danske rigsfællesskab og derudover også er medlem af NATO, at vi også sikrer et forsvar for Grønland, for det danske rige og for den sags skyld for vore allierede inden for NATO.

Derfor mener jeg, at det endnu en gang er vigtigt, at borgerne i Grønland holdes informeret, og derfor er jeg utrolig glad for, at der er så stor enighed her i Folketinget om, at grønlænderne på lige fod bliver informeret om holdningerne og ikke mindst om de eventuelle tiltag, der måtte komme, når der først er kommet en konkret henvendelse.

Der er en bekymring, og bekymringen har bl.a. bundet i: Jamen vi bliver jo et mål, vi er jo naboer til Thule Airbase, siger Qaanaaq-borgerne. Hvad hvis de skyder en atombombe ned lige i nærheden? Og det er der ikke noget at sige til. Når der er en stilhed, når der ikke bliver taget nogle standpunkter enten fra regeringens side eller for den sags skyld fra de grønlandske politikeres side, så er det svært at være naboer og ikke at skulle bekymre sig om, hvilken fremtid der ligger forude.

Borgerne i Qaanaaq er som sagt bekymrede, det er også resten af den grønlandske befolkning, men der er også stor velvilje til at høre argumenterne for og imod, hvad det end angår. Derfor vil jeg blot udtrykke min glæde over, at der er så stor enighed her i Folketinget om at holde Grønland informeret om debatten omkring missilforsvar.

Udenrigsministeren (Mogens Lykketoft):

Jeg vil godt sige tak for en debat, som jeg synes har været god og opklarende på mange af de synspunkter, udfordringer, dilemmaer, som vi præsenteres for med det her projekt.

Jeg sagde i min supplerende indledende bemærkning, at dybest set er det jo nok udtryk for en selvovervurdering, hvis vi i Danmark tror, at vi, hvis amerikanerne er meget beslutsomme på dette felt, kan forhindre dem i at udvikle et missilforsvar.

Det tror jeg ikke vi kan. Og jeg tror også, der er så mange variationer over det tema, at selv om Thule ikke var til rådighed for det, så kunne det nok udvikles, hvis der var den politiske vilje til det i De Forenede Stater.

Men jeg forstår udmærket, og det gav jeg også udtryk for i mine første betragtninger, alle de

forskellige typer af betæneligheder, der har været fremført i debatten og også nødvendigheden af, at vi vedstår os internationale traktater og ikke ensidigt ophæver dem.

Det, der har været vejledende eller afgørende for regeringens måde at håndtere dette tema på, debatten, som den har formet sig op til i dag, og vores synspunkter i debatten i dag, er jo helt enkelt, at hvis vi skal have en mulighed, en chance for at influere på det her, så skal vi optræde i en koncert med vores andre allierede i NATO, især de europæiske allierede. Det er dér, vi har muligheden for at komme i nærkontakt med amerikanerne og viderebringe de bekymringer, der er i forhold til de mulige udviklinger af dette raketforsvarssystem.

Så vil jeg også godt sige, foranlediget af adskillige spørgsmål – især fra hr. Keld Albrechtsen – om, hvordan man skal fortolke vedtagelsesforslaget fra flertallet her, derunder hvilke dybsindige forhandlinger der har været ført op til udarbejdelsen af teksten, at der ikke er nogen dybsindigheder i dette ud over den baggrund, jeg har givet for, hvorfor regeringen ikke mener, at det er det rigtige tidspunkt at tage endelig stilling til et ikkebeskrevet projekt, som vi ikke ved noget om, og i hvilken form, som hr. Per Stig Møller sagde, vi overhovedet kommer til at skulle tage stilling til det.

Jeg kan ikke garantere for, at de partier, der står bag denne vedtagelse om lidt, også vil være enige på alle stadier videre hen. Det tror jeg heller ikke der er nogen af de andre ordførere fra partierne der kan sige. Det har vi ikke forhandlet, det har vi ikke diskuteret, det kan vi ikke vide, for det ligger i hele situationens usikkerhed, at det kan falde forskelligt ud.

Og jeg kan heller ikke vedkende mig en tolkning af denne vedtagelse, når den bliver foretaget, der betyder, at i samme øjeblik, vi bliver præsenteret for et amerikansk udspil, skal vi tage stilling. For mig er det lige så afgørende, at vi har et overblik over den større internationale sikkerhedspolitiske sammenhæng, hvori dette kommer til at blive præsenteret. Så bare disse bemærkninger for at undgå mytedannelser om, hvad man kan indfortolke, og hvad man ikke kan indfortolke i den vedtagelse, der lægges op til.

Jeg er helt sikker på, at vi kommer tilbage til denne diskussion, måske ikke kun én gang, men i adskillige omgange, netop fordi jeg har samme sansning, som flere ordførere har givet udtryk